

Psykologarbeid i familier med små barn

TEKST

Bibi Hj. Schjødt

PUBLISERT 1. august 2005

Fagutvalget i samfunnspsykologi arrangerer hvert år en nasjonal samfunnspsykologikonferanse. Den 13. i rekken ble arrangert i Trondheim 9.–10. juni. Temaene var knyttet til de samfunnspsykologiske hovedområdene forebygging, tidlig intervensjon og tiltak i lokalsamfunnet. Det var lagt særlig vekt på hjelpetjenestenes behov for psykologisk kompetanse i forhold til familier med små barn. Konferansen samlet rundt 30 psykologer med arbeidssteder og spisskompetanse fra hele tjenestespekteret i 1.- og 2. linjen.

Hovedinnlederne presenterte det siste innen tilknytningsforskning samt implementering av Webster-Stratton i Norge. De tok dessuten for seg tiltak for gravides psykiske helse og verktøy og metoder i arbeid familier med små og større førskolebarn.

Samarbeid og tiltak

I samfunnspsykologisk arbeid med barn og familier er det viktig å se på særtrekk både ved barnet, foreldrene, samspillet, og familiekontekst og oppvekstbetingelser ellers. For å finne utviklingsstøttende muligheter i en familie må blikket holdes på barnet og samspillet. Klarer en det blir også det lokale tverrfaglige samarbeidet enklere og behovet for samarbeid med annenlinjen ofte mindre. Som psykologer må vi formidle informasjon og kompetanse til andre faggrupper som arbeider med barn og familier. Vi må ha kompetanse i samarbeid, prosjektarbeid og systemarbeid. Som hjelpearbeidere ble vi utfordret til å være på parti med brukerne i større grad. Vi kan informere og påvirke det administrative og politiske nivået i forvaltningen slik at tjenestetilbudet blir best mulig i stand til å møte behovet i befolkningen.

Psykologkompetanse til kommunene

Den røde tråden var behovet for å avdekke utviklingsmessige avvik og sette inn tiltak på et så tidlig tidspunkt som mulig. Da er en avhengig av å ha psykologens spisskompetanse tilgjengelig og nær brukerne. Det ble drøftet ulike måter å få dette til på: Enten ved å ansette flere psykologer i kommunene eller ved at psykologene i annenlinjen er mer delaktige på de kommunale arenaene. Konferansen pekte særlig på utfordringene for det kommunale psykiske helsearbeidet når lovverket ikke sikrer psykologfaglig kompetanse i tjenestene. Det kommunale tjenestetilbudet er som regel

fragmentert og lite samordnet. Det er mange samarbeidsparter rundt barn og familier for kommunalt ansatte psykologer, men foreløpig altfor få psykologer. Slik sett ble konferansen nok en bekreftelse på riktigheten av den felles målsettingen til Psykologforeningen og Helse og Sosialdirektoratet om å doble antall kommunale psykologer for barn og unge fra knapt 500 til 1000 psykologer i løpet av opptrappingsperioden.

Psykologer må gjøre sin kompetanse om normalutvikling og utviklingsbehov tilgjengelig for befolkningen og hjelpetjenestene for å fremme psykisk helse og forebygge skeivutvikling. I tverrfaglig samarbeid må psykologene bidra til å ta foreldres bekymring på alvor, ha gode nok fagøyne til å se tidlige tegn på skeivutvikling og ha metoder for å hjelpe så snart som mulig. Psykologens kompetanse må synliggjøres i kommunene. Erfarne psykologer med spesialistkompetanse utfordres til å komme tilbake til kommunen og være med på dette arbeidet!

Fagutvalget i samfunnspsykologi vil se på interessen for å etablere et nettverk for psykologer som arbeider med små barn og deres familier. Følg med på

www.samfunnspsykologi.no

Ny fordypningssekvens til spesialitetene i samfunnspsykologi starter i november 2005 i Trondheim – se kursinformasjon på vår nettside og www.psykologforeningen.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 42, nummer 8, 2005, side

TEKST

Bibi Hj. Schjødt, bibi.schjodt@start.no Spesialistutvalget i klinisk samfunnspsykologi